

Tanker, som kom op i Nationalliberalismens Guldalder. Man har ikke vænnet sig til at forstaa, at Landbrugerne i Virkeligheden ere lige saa gode, lige saa dygtige og lige saa nyttige Statsborgere som Bybeboerne. Lad os være retfærdige imod hinanden, lad os kun tænke paa hele Samfundets Interesse og ikke for meget paa den enkelte Stands eller det enkelte Erhvervs Interesse.

Jeg synes, det var nødvendigt at omtale dette. Endnu vil jeg med Hensyn til det foreliggende Lovforslag kun sige et Par Ord om den Bestemmelse, som findes i § 9 om en Revision om 10 Aar. Jeg tror ikke, det er ganske heldigt, at en saadan Bestemmelse kommer ind i Loven, idet Usikkerheden paa dette Omraade da vil vedblive. Jeg kan heller ikke se, hvorfor denne Bestemmelse skal ind. Er det for ad Aare at plukke den sidste Fjer af Roedyrkerne og Fabrikkerne? Ja, saa synes jeg egentlig, man gjorde rettere i at vente med det hele indtil om 10 Aar. At man sagde: Hele denne Sag lægge vi paa Hylden, vi ville ikke røre ved den før om 10 Aar, naar Kontrakterne ere udløbne, til den Tid tage vi fat og tage da alt, hvad vi ville have, det kunde jeg forstaa, men jeg forstaaer ikke ret dette, at man nu foretager en Nedsættelse, som er meget betydelig, og at man saa ved Siden heraf vedtager, at om 10 Aar skal Loven revideres og — det maa man da formode efter de Udtalelser, der ere faldne her i Dag — revideres i den Retning, at den Beskyttelse, der er bleven tilbage, ganske forsvinder. Kunde der ikke tænkes den Udvej, at man udskød denne Lovs Ikrafttræden i alt Fald i nogle Aar; det vilde lette en hel Del for Sukkerroedyrkerne, og jeg synes ikke, at der vilde ske stor Skade ved det. Saa kunde man om nogle Aar lade den træde i Kraft og saa i Herrens Navn tage det hele om 10 Aar, som det vel er Mening.

Bjerre: Jeg vil ikke sige mange Ord om det foreliggende Lovforslag. Jeg gaar ud fra, at det vilde være ønskeligt, at det kom i Udvalg; saa var der jo Lejlighed til at drøfte det der. Jeg skal kun sige et Par Ord til det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow), der sagde, at han i Fredags holdt sin Tale tilbage for nu at komme med den her i Dag. Saa hørte vi en lang teoretisk Forklaring om, hvorledes man skulde stille sig med Hensyn til Beskyttelsen overfor Roedyrkerne og overfor Fabrikkerne. Jeg synes ikke, at det ærede

Medlem skulde spille Tiden med den Slags teoretiske Undersøgelser, for naar vi bortse fra den lille Fabrik i Nykøbing paa Falster, er det andet eins Bier, enten man trækker fra Fabrikkerne eller fra Roedyrkerne. Det er ikke muligt at hjælpe Roedyrkerne paa nogen Maade, uden at man ogsaa hjælper Fabrikkerne. Den eneste Maade at hjælpe Roedyrkerne paa er ved at annullere Kontrakterne eller ved, som det ærede Medlem, der sidst talte, foreslaar, at udsætte Loven i 10 Aar, indtil Kontrakterne ere udløbne. Men det ærede Medlem staar her og taler teoretisk om, at det gælder om, at Loven kommer Roedyrkerne til gode. Men enhver Øre, som man trækker fra Fabrikkerne, giver saa meget mindre Overskud til Roedyrkerne, og det bliver dem til Skade. Hvis Grundprisen er 4,64 Øre, faa de denne Grundpris, og er der intet Overskud, faa de ikke mere. Derfor fører den teoretiske Tale, der føres her i Tinget, ikke til noget. Det ærede Medlem kom bl. a. ind paa at tale om, at det Forslag, jeg stillede i Gaar, ikke var berettiget. Der er det ærede Medlem ogsaa galt paa det med de Tal, han nævndte. Man kan ikke tale om Arbejdsomkostningerne uden at tage det hele med. Ligeledes ere hans Begreber om Beskyttelse eller Ikke-Beskyttelse gale.

Hvad der er en Kendsgerning, er, at de forenede Fabrikker have kvalt alle de Raffinaderier, vi havde, baade det i Randers, det i Lyngby og det ude paa Roskildevejen, og saa er der kun eet tilbage, og det ville de sikkert ogsaa kvæle. Det er ikke, fordi Raffinaderierne ikke kunne nøjes med den Toldbeskyttelse, der er, men de kunne ikke staa sig i Konkurrencen med Fabrikkerne, som begynde med straks at skulle svare en Øre mindre. Det er ganske umuligt for et Raffinaderi at raffinere, naar det begynder med at svare 5,9, medens Sukkerfabrikkerne begynde med at svare 4,95. Det er ganske umuligt, den ene Øre blive de altid bag efter i Prisen, og det er ikke at stille Virksomhederne ens; en saadan Forret kan man ikke give, den vil kvæle enhver anden Virksomhed. Det er, hvad jeg har sagt, og det maa det ærede Medlem kunne forstaa, og det kan ikke hjælpe, at han vender om paa Tallene og regner med alt muligt. Jeg har ikke noget imod, at man finder en anden Form, men man maa stille Virksomhederne lige, og kan det saa komme Roedyrkerne til gode, skal jeg ikke have noget imod det, men det kan ikke ske paa den Maade, det